



Folketingets
lov@ft.dk

Finn Sørensen
Finn.S@ft.dk

Beskæftigelsesudvalg

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

7. december 2017

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 4. oktober 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 7 (alm. del), som hermed foreløbigt besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

J.nr. 2017 - 7045

Spørgsmål nr. 7:

”Hvilke muligheder har en borger – enten som part i sagen eller som udenforstående - for at klage over manglende offentliggørelse af sagsbehandlingsfrister og manglende overholdelse af disse, jf. lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 3, stk. 2?”

Svar:

Jeg har til besvarelsen af spørgsmålet indhentet bidrag fra Børne- og Socialministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Børne- og Socialministeriet kan oplyse følgende:

”Det følger af § 3, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), at kommunen skal behandle spørgsmål om hjælp på det sociale område så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.

Det følger endvidere af retssikkerhedslovens § 3, stk. 2, at kommunalbestyrelsen på de enkelte sagsområder skal fastsætte frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til der skal være truffet en afgørelse. Hvis fristen ikke kan overholdes i en konkret sag, skal ansøgeren skriftlig have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.

Formålet med retssikkerhedslovens krav om fastsættelse af generelle frister er, at borgerne skal kunne vide, hvilket niveau de kan forvente med hensyn til sagsbehandlingstid i kommunen.

Det følger af Ankestyrelsens praksis, at Ankestyrelsen vil kunne behandle en klage over manglende overholdelse af offentliggjorte sagsbehandlingsfrister, men først når der er truffet afgørelse i den konkrete sag.

Ankestyrelsen kan i den forbindelse efterprøve, om der er offentliggjort en frist, og om borgeren har fået rettidig besked, hvis fristen ikke kan overholdes i den konkrete sag.

Ankestyrelsen kan derimod ikke behandle en generel klage over manglende overholdelse af retssikkerhedslovens § 3, stk. 1. Ankestyrelsen kan heller ikke behandle en generel klage over længden af de offentliggjorte sagsbehandlingsfrister (§ 3, stk. 2).

Særligt i forhold til lovens § 3, stk. 2, fremgår det af bemærkningerne til den oprindelige bestemmelse i lovforslag nr. 228 af 16. april 1997, jf. Folketingstidende 1996/97, tillæg A, side 4884 h. sp., at hvis administrationen i større omfang i det daglige ikke lever op til de frister, som kommunalbestyrelsen har fastsat, og hvis kommunalbestyrelsen undlader at justere arbejdsrutiner og arbejdsgange eller at fastsætte en ny frist, som forvaltningen har realistiske muligheder for at overholde, kan der efter omstændighederne være tale om lovbrud.

Videre fremgår det af bemærkningerne, at de almindelige kommunale tilsynsmyndigheder derfor vil kunne gå ind i en bedømmelse af en overtrædelse af bestemmelsen”.

Økonomi- og Indenrigsministeriet kan oplyse følgende:

”Økonomi- og Indenrigsministeriet kan generelt oplyse, at det kommunale tilsyn varetages af Ankestyrelsen med Økonomi- og Indenrigsministeriet som overordnet tilsynsmyndighed.

Enhver kan rette henvendelse til Ankestyrelsen som tilsynsmyndighed. Ankestyrelsen afgør dog selv, om der er anledning til at tage en tilsynssag op til behandling. En henvendelse fra en kommune, region, organisation, forening, borger m.fl. til Ankestyrelsen er således hverken en nødvendig eller tilstrækkelig forudsætning for, at Ankestyrelsen rejser en sag.

Ministeriet kan endvidere generelt oplyse, at det kommunale tilsyn er et retligt tilsyn. Ankestyrelsen kan som led i det kommunale tilsyn se på, om en kommune har overholdt lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Ankestyrelsen kan ikke tage stilling til, om en kommune har handlet rimeligt eller hensigtsmæssigt.

Ankestyrelsen kan som kommunal tilsynsmyndighed heller ikke tage stilling til forhold, der kan behandles eller er blevet behandlet af en særlig klage- eller tilsynsmyndighed.

Ankestyrelsen kan som led i tilsynet se på, om kommunernes generelle beslutninger, retningslinjer eller praksis vedrørende opgaveudførelsen på et sagsområde er lovlig.

Det forudsætter dog, at der ikke er særlige klage- eller tilsynsmyndigheder, som kan tage stilling til de samme generelle beslutninger, retningslinjer eller praksis. Ankestyrelsen kan se på de generelle beslutninger, uanset at kommunernes konkrete afgørelser efter lovgivningen vil kunne indbringes for en særlig klage- eller tilsynsmyndighed.

Det gælder også i forhold til kommunernes overholdelse af bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 3, stk. 2, om kommunernes pligt til på de enkelte sagsområder at fastsætte og offentliggøresagsbehandlingsfrister og kommunernes generelle over-

holdelse af disse, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget til den oprindelige bestemmelse i lovforslag nr. 228 af 16. april 1997, jf. Folketingstidende 1996/97, tillæg A, side 4884 h. sp.”

Jeg kan henholde mig til ovenstående.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen